

ber ind i et kontanthjælpsloft, og hvor ministeren siger: Det er ikke mit bord. Det er virkeligheden ude i kommunerne. Det er de henvendelser, vi får. Det er mennesker, der er alvorligt syge, men som ikke desto mindre render ind i et kontanthjælpsloft, og ministeren er fuldstændig ligeglad.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare henvise til, at kommunerne har mulighed for at yde supplerende hjælp i de situationer.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Ministeren ved eller burde vide, at i forbindelse med alle de mange fejl, som kommunerne laver i de her sager, kan man så klage til Det Sociale Ankenævn, men hvor lang tid er det lige, det tager at få afgjort de sager? 8 måneder, 1 år, måske mere. Jeg har selv fortalt ministeren om de sagsbehandlingstider, vi har i Vestsjællands Amt.

Det svar, ministeren kom med, er ikke noget svar. De fejl, som kommunerne laver, handler om, at mennesker på grund af alvorlig sygdom rammer ind i et kontanthjælpsloft, som er ministerens ønske. Det sker på den måde, at disse mennesker efterlades uden fornødne penge – uden fornødne penge til medicin, uden fornødne penge til overhovedet at transportere sig hen til det behandlingssted, hvor de i øvrigt muligvis har en chance for at blive raske.

Ministeren kommer jo ikke med nogen korrektioner ud til kommunerne. Vi ved, at de her sager behandles meget lemfældigt i kommunerne. Vi ved, at kommunerne konstant rammes af det, og det er konkrete mennesker, som lider af fattigdom på grund af sygdom, og fordi ministeren har fastsat nogle rigide regler, som ikke kan håndteres ordentligt i kommunerne.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis der er begået fejl, skal de selvfølgelig rettes, og det er jo også derfor, vi har ankesystemet.

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er det fru Irene Simonsen som ordfører.

Irene Simonsen (V):

Som vi lige har hørt i debatten og fremlæggelsen fra beskæftigelsesministeren, handler det her jo om, at Socialdemokratiet og Radikale har skiftet mening og nu ikke mere går ind for, at det skal kunne betale sig at arbejde. Der kan jeg sige, at i Venstre har vi en helt anden holdning til det her.

Vi vil gerne fremlægge det på en måde, så vi er helt sikre på, at vi bliver forstået rigtigt, også af alle i salen i dag, specielt på grund af den debat, jeg lige har hørt nu. At det skal kunne betale sig at arbejde, er altså også en gulerod. Det er da positivt at kunne se frem til, at man kan tjene penge ved at gå på arbejde, frem for at man, hvis man var på kontanthjælp og skulle tage et job, så skulle sætte penge til. Så det må jo bestemt være en gulerod, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Nu er det ikke sådan, at jeg og Venstre tror, at kontanthjælpsloftet er det eneste saliggørende og det eneste, der virker, med hensyn til at alle kontanthjælpsmodtagere kan komme i arbejde. Der skal mange virkemidler til for at hjælpe de kontanthjælpsmodtagere, der står uden for arbejdsmarkedet.

Derfor er vi i Venstre også glade for, at både arbejdsmarkedsreformen »En ny chance til alle«, »Nye veje til arbejde« og strukturreformen, der jo betyder nye jobcentre og dermed også nye indgange og nye metoder til at hjælpe kontanthjælpsmodtagere i arbejde, iværksættes løbende og i hurtigt tempo.

Det er utrolig vigtigt, når man er kontanthjælpsmodtager, at man for det første ikke sætter penge til, og at man for det andet får den hjælp, der skal til, for at man kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Hvis man har stået uden for arbejdsmarkedet i længere tid, er det langt sværere – det ved vi godt – at komme igennem døren ind til arbejdsgiveren, og det er i øvrigt også sværere for mange selv at tage fat i dørhåndtaget på døren ind til arbejdsgiveren. Så der skal en helt personlig håndholdt hjælp til. Det er det, der sikres med alle de andre aktiviteter, der er sat i gang inden for arbejdsmarkedsområdet og med strukturreformen.

Det er utrolig vigtigt, at man føler, når man går på arbejde, at man selvfølgelig også får noget ud af det. Når man kigger på, hvor mange det kan betale sig for at gå på arbejde på det danske arbejdsmarked, og hvad de får ud af det, kan man godt sige – og det er jeg da stolt af – at mange danskere er idealister på det område, når